a Dat escā/vtrāq̃/corporalē ⁊ spūalē/ b Esuriētib⁹: de
q̃b⁹ dicit/ Matth̃.v.a. Beati qui esuriūt iusticiā. Hęc duo.s.
facere iudiciū ⁊ dare escam/ad iusticiam ptinēt. Christus enim
iustus iudex vindicat patientes ꝓpter nomē suum: et dat escā
diligentibus se. c Domin⁹ soluit cōpeditos/ mortali
corpore. Nos soluit/
ex mortalibus faciens
ĩmortales. Al'/cōpe
ditos/culpis: domi
Al. †sapiētes facit nus soluit/a pecca/
tis. Et d Domi/
Al. †pselytos nus illumiat/sapiē/
Al. †orphanū tia. e Cęcos/igno/
Al. †via rantia.i. eos q̃ cęci sūt
Al. †exīmiabit facit sapiētes. Hęc ad
abundantiā suauitatis
Al. †tetergū ptinēt. Sed q̃/ f Do/
min⁹ erigit elisos.

a tibus: dat escā esurientibus.
b Dns soluit cōpeditos: dns
c illūmiat cęcos. Dns erigit
d elisos: dn̄s⁹ diligit iustos.
e Dns custodit aduenas: ⁊ pu
f pillū ⁊ viduā suscipiet: ⁊ vias
g pctōr ⁊ disperdet. Regnabit
h in secula/ deus tu⁹ sion:

Elisos per superbiā: erigit p humilitatē. Quos eñ diabolus
elidit/domin⁹ erigit. g Domin⁹ diligit iustos/per gratię
infusionē. Et q̃ diligit/ideo facit iudiciū eis iniuriā patiētib⁹.
Qui sunt iusti? Et quō diligit? Ecce iusti sunt pupilli ⁊ viduę.
Nos diligit custodiēdo: Et hoc ē q̃d ait: h Domin⁹ cu/
Heb.13.c. stodit aduenas.s.qui dicūt: Nō habem⁹ hic manentē ciui/
tatem. i Pupillū ⁊ viduam suscipiet.i.omni opere ⁊
auxilio destitutos in h̃ sęculo/vt sperent in deū. Et etiaꝫ q̃ ha/
bēt terrena/sed nō in eis cōfidunt: pupilli ⁊ viduę dei sūt: Nā
fm quēdam modū/omnes orphani sum⁹ absente patre nostro/
Matth.6.b. nō mortuo: ad quē clamam⁹: Pater noster qui es in cęlis. Vel
p aduenas intelligit ecclesia gentiū. Omis eñ ecclesia gentiū
aduenticia est ad patres: quor non carne sed imitando est filia.
Pupilli sunt omnes fideles in hac pegrinatiōe/ quib⁹ absens
est pater: Et omnis fidelis anima est vidua/spōso absente q̃diu
sponsus abest: vnde magis patrem et sponsum desiderant: Et
hos omnes deus ꝓtegit/non visus: sed desideratus. Et ipse/
k Disperdet viā/vl'/vias/latas/peccator: q̃ hic nostrā
artā viā irrident: quor via exterminata est. Nobis quid restat?
Utiq̃ regnū dei: de q̃ suponit: l Regnabit dominus/
in sanctis suis/in secula. Hoc de magnificētia sumitur. Re/
gnabit domin⁹ in nobis: quādo corda nostra erūt in eo firma:
q̃d nō modo est. Quis dominus? m Deus tuus o sion:
q.d.ad te pertinet o ecclesia: quia tu es regnū eius nō babylo/
nia. Deinde q̃ dixerat/in secula/exponit/ n In genera/
tione et generationē.i. semper. Vel p sion intelligi potest
anima cōtemplatiua: Nam sion interp̃tat specula: in qua dns
regnat in p̃senti per gratiā: ⁊ regnabit in futuro per gloriā. Et
hoc est/in generatiōe/p̃senti: ⁊ generationē/futurā: dū/
modo: vt inquit Hieronym⁹: simus reges: et imperemus cor/
pori nr̄o: ⁊ subdāmur illud spiritui nostro: ⁊ cor nostrū sit ĩ ma
nu dn̄i nostri iesu christi/qui est bn̄dict⁹ ĩ secula seculor.

Laudate dominū Expo. Ps̄. CXLVI.

l quoniā bonus est psalm⁹. Titulus. Alleluia.
Sępe expositus est: quia laudare deū significat. Hic
ergo iterū agit de laude dei: vbi ꝓpheta monet laudare colli/
Partitio psalmi gentē israel. Intentio monet ad laudem dei. Modus. Biper/
titus est psalmus. Primo ostēdit quos colligat ⁊ quomō. Se/
cūdo post p̃dicta q̃si adhuc hęsitantes ⁊ dubios increpat/ostē
dens vnde possint laudare deū.s.si fuerint humiles: ibi: Prę/
cinite. Omnes ergo tam maiores q̃ minores ad laudē inui/
tans/ait: o Laudate dominū. Hoc dicit omnib⁹ genti/
bus. Et quasi quereremus: quare laudabimus? Laudis causā
attulit: p Quoniā bonus est psalmus. Hęc est tota
merces laudantiū.q.d.ideo laudate/qm̄ bonū ē laudare. Ipsa
eñ laus dei est nostra beatitudo. Et notandū est q̃ non dixit:
quoniā bona est laus: sed vt laudis modum exprimeret/dixit:
Quoniā bon⁹ est psalm⁹. Ipse eñ psalm⁹ est laus dei: q̃
fit nō sola voce: sed in organo manib⁹ voci cōcordantib⁹: p q̃d
significat q̃ voci debēt opa ꝓsonare: q̃ꝫ laus cessare nō debet
etiā vocis laude intermissa. Semp ergo laudat/qui semp bene
opat: qui ꝓo male agit/ blasphemat. Hęc laus pficiet ĩ ęterna
glia ad quā puenturi/mō exerceamur ĩ hac laude bonor ope/
rū. Bon⁹ est q̃ psalmn⁹: q̃ bona est laus dei. In laude nāq̃
dei/ipse act⁹ est merces q̃ ⁊ in futuro erit. Et q̃ bon⁹ psalm⁹:
ideo/ q Deo nostro sit iocūda decoraq̃ laudatio:
q̃d vtiq̃ est: si est et decora.i.vitę moribus speciosa. Iocūda
eñ ē deo q̃ ē speciosa:
q̃d nō ē ĩ ore pctōr: q̃
bonę cantilenę malis
obstrepunt moribus.
Eccli.xv.c. Non ē spe/
ciosa laus ĩ ore pecca/
toris. Nota hic q̃ per
psalmodiā ⁊ p laudem
dei aia ꝓmo reficit et
pascit. Eccli.xlix.a. In
oi ore q̃si melidulcabit
memoria ei⁹. Hoc dic
de iosia. Laus eñ dei
ē q̃si species aromatica ĩ ore. Ps̄. Quā dulcia faucib⁹ meis elo/
quia tua. Secūdo a tędio releuat. Ps̄. Cantabiles mihi erāt
iustificatiōes tuę in loco pegrinatiōis meę: Sicut viatores tę/
dio affecti cantant. Tertio fit iocūdior.j.Regl.q̃.a. Exulta/
uit cor meū in dno ⁊c. Quarto minus grauat. Daniel.iij.e.
Tres pueri positi in fornace dno decantantes non vrebant.
Quinto ad diligēdū deū inflāmat.q̃. Machab.j.e. Jonatha
inhoāte: et alijs respōdētib⁹ ignis accēsus ē. Sexto a pctō re/
trahit. Esa.xlviij.b. Infrenabo te laude mea ne intereas. Se/
ptimo spōsū recupat: sic auis parē suū recupat cātādo. Cāt.
ij.d. Sonet vox tua ĩ aurib⁹ meis. Octauo mitigat a tēptatio/
ne.j.Regl.xvj.d. de saul: cui⁹ vexatio p cantū siue sonū mi/
nuebat. Inde fabulose dictū ē q̃ orpheus lyra sonādo ⁊ cātu
mirifico vxorē ab iferis ifernales furias mitigādo reuocauit.
Et sup illud Mūeri.xxij.a. Misit q̃ nūcios ad balaā ⁊c. dicit
Origen. In q̃busdā pl⁹ valere ꝓba q̃ꝫ opa. Q̃d eñ exercitus
neq̃t efficere/h̃ ꝓbis efficit. Et.j. Or si magi pharaōis virtu/
te verborum malorum mutauerūt virgas in serpētes: multo
magis hoc facit verbum bonorū. r Edificans hierusa/
lem domin⁹.q.d. ideo laudādus est deus: quia ędificat hie
rusalem spiritualē.s. cęlestem ecclesiā. Quā sic ędificat: quia
cōgregat/ s Dispersiōes israel: id est fideles dispsos de
toto mūdo collectos ad regnū. Vel/hierl'm.i.generalē eccle
siā: cui⁹ ps triūphat in cęlis: vbi ciues sunt angeli: ⁊ ps militat
ĩ terris quę pegrinat a dno. Sed respexit deus pegrinationē
nostrā: et dispsos in christo collegit: quē pax misit ad captiui/
tatē nostrā redimendā p̃cio sanguinis.q.d.dicis vt laudem⁹
deū: et q̃s est de⁹ noster? Respōdet: Dns ędificans hie/
rusalē/de viuis lapidib⁹ ruinā angelicā reparans. Et ipse/
t Cōgregabit/in vna fide ⁊ charitate: s Dispersiōes
israel: id est fideles olim dispersos. Dns eñ ędificat eccle/
siam siue fidelem animā multipliciter. Primo extrahit eam
de lapidicina: id est de massa aliorū. Esa.lj.a. Attēdite ad pe/
tram vnde excisi estis. De ista separatiōe. Eccli.xlvij.a. Sur/
rexit nathā q̃si adeps separatus a carne. Secūdo excutit tri/
bulatiōbus et dolat malleis ęgritudinū et pscutionū. Osee.
vj.b. Propter hoc dolaui in ꝓphetis ⁊c. Tertio politur do/
ctrinis ⁊ sculpit virtutib⁹.iij.Regl.v.d. Prącepit rex vt tol/
lerēt lapides et dolauerūt eos cementarij salomonis. Quar/
to ponunt in ędificio spirituali: quādo diuersis officijs man/
cipant. Eph̃.iij.c. Dedit quosdam apostolos/alios ꝓphe/
tas ⁊c. Ibi sunt duodecim diuisiones ministrantiū. Quinto
ligantur bitumine charitatis inseparabiliter. Dicit enim q̃
lapides siue ligna bitumine asphalti coniuncta separari non
possunt: sed potius frangunt: sanguis tñ menstruus bitumen
hoc diuidit: sic vniti deo per charitatem corpus propriū po/
tius in frusta diuidi patiuntur q̃ꝫ a christo lapide/ cui vniti
sunt separari possint: sicut dicebat apostolus/ Roma.viij.g.
Certus sū q̃ nihil poterit me separare a charitate dei q̃ est in
christo iesu. Solū autē peccatū mortale in sanguine mēstruo
significatū: hoc potest glutinū separare/quo domin⁹ disper/
sos cōgregauit. Et quomodo eos cōgreget/declarat dicens:
Qui sanat cōtritos corde

n in generatiōe ⁊ generationē.

Alleluia. (CXLVI.

o Laudate dnm quoniā
p bonus est psalm⁹: deo
q nostro sit iocunda de/
r coraq̃ laudatio. Ędificans
s hierusalē dominus: dispēr/
t siones israel cōgregabit.

De fructu et utilitate psalmodie
Al. †laus
Al. †israelis colligens
Ps̄.118. Ibidem
Qualiter dns edificat ecclesiam siue alias fideles adinstar edificij materialis

a ¶ Qui sanat cõtritos corde: id est eos qui offerunt deo sacrificiũ/spiritũ cõtribulatũ ⁊ cor contritũ: quos hic sanat ex
1.Cor.15.g. parte/⁊ in futuro plenarie: quãdo corruptibile ꝑ induet incorruptionẽ. Et quõ eos sanet/ sequit: b ¶ Et alligat cõtritiones eorũ/more medici: q̃ frãgit qõ tortũ ẽ/ vt fiat rectũ: sic facit deus: qz ꝓmo frangit cor ꝑ cõtritionẽ: deinde alligat vulnera/oleũ infundendo pietatis. Job.xxiij.d. Dominꝰ emolliuit cor meũ. Debemꝰ ḡ nos cõfringere et cõterere cor nr̃m pęnitendo/cõfitendo / puniendo: et deꝰ sic ꝓtritũ alligabit et sanabit: qz samaritanus est/sanãs eũ qui incidit in latrones: Luc.x.f. Ps.106. Misit verbũ suũ ⁊ sanauit eos. Sequit. Et ipe est/ c ¶ Qui numerat multitudinẽ stellarũ. Hoc ad lrãz planũ ẽ: qz fecit eas ĩ recto numero. e ¶ Et oibꝰ eis noia vocãs: Noia em̃ imponũt a ꝓpetatibꝰ rerũ. Ipse em̃ cogscit vsq̃ ad minima oẽs ꝓprietates ⁊ ꝓtutes stellarũ. Sz mystice exponi põt: c ¶ Qui numerat multitudinẽ stellarũ. i. electos in ecclia: q̃ lucẽt in medio natiõis prauę tanq̃ luminaria in mũdo: Phil.ij.b. Tales numerat deꝰ in suos aprobãdo: qz nouit dñs q̃ sũt eiꝰ. Si q̃s ꝓo obscurꝰ et nõ clarꝰ vt stella/bonis se interserit: nouit
Ps.39. dñs q̃ numerat/qz sup̃ numerũ est. Ps. Multiplicati sunt sup̃ numerũ. Quia ĩtra parietes p̃sentis ecclię plures sũt q̃ futuri sint ĩ regno dei: Jõ ait/ c ¶ Qui nũerat. i. discernit/ d ¶ Multitudinẽ stellarũ. i. electorꝫ. e ¶ Et sic/oibꝰ eis/sic nũeratis: f ¶ Noia vocat: qz noia eorꝫ scripta sũt in libro vitę. i. in dei p̃destinatiõe. Reprobos aũt hac notitia nõ nouit: q̃bꝰ dicturus est: Mõ noui vos. Vocat ḡ electos nomĩe ꝓprio. Unde Joh.x.a. ait de ouibꝰ suis: Propãs oues vocat nominatim: ⁊ educit eas: nõ sicut astrologi/ q̃ stellas vocãt noĩe alieno/iouẽ venerẽ: ⁊ hmõi. Vel potest dici q̃ sanctos vocat nomĩe ꝓprio:
Matth.7.d. qz dat vnicuiq̃ ꝓpriũ donũ: alios p humilitatẽ/ alios p castitatem vocãdo. Est autẽ notandũ q̃ viri sancti ⁊ electi dei in sacra scriptura assimilant stellis ꝓpter multa. Primo quo ad earum essentiã. Mã stellę fm suã essentiã siue naturã/ sunt purę/ sunt altę ⁊ spericę: Similiter sancti viri sũt puri p continentiã: alti p cõtemplationẽ: spęrici p charitatẽ. Secũdo quo ad stellarum ꝑmanẽtiã: quia stellę sũt incorruptibiles/ifatigabiles et inecliptícabiles: Sic sancti viri sunt incorruptibiles p toleran-
tiã: infatigabiles p constantiã: inecliptícabiles per patientiã. Tertio quo ad aparentiã: quia sunt parię/ sunt pulchrę/sunt primę: Et sic sancti viri sunt parui/per humilitatẽ: pulchri/p morũ exteriorũ venustatẽ: primi/per charitatẽ. Quarto quo ad influentiã: qz stellę sunt virtuosę/ operosę ⁊ luminosę: Sic sancti viri sũt: virtuosi p gratiã. Eccli.xliij.a. Homines diuites in virtute pulchritudinis studiũ habentes. Oposi per iusticiã. Heb.xj.f. Operati sunt iusticiã. Luminosi p doctrinã ⁊ exemplũ. Matth.v.b. Uos estis lux mũdi. Et/Sic luceat lux vra coram hoibꝰ ⁊c. Itẽ stellę sũt motu velocissimę: Sic sancti sũt motu obediẽtię velocissimi. Baruch.iij.d. Stellę vocatę sunt ⁊ apparuerũt/⁊ dixerũt assumꝰ: ⁊ luxerũt ei cũ iocũditate. Itẽ sũt simplicissimę/ nõ ex cõtrarijs cõpositę: Sic sancti in opibꝰ suis p intentionẽ/⁊ nõ corde duplices. Unde beato iob ꝓma hęc sibi intitulat virtus. Job.j.a. Uir erat in terra hus noĩe iob:
Matth.10.b. ⁊ erat vir ille simplex ⁊c. Propterea dñs in euangelio: Estote simplices sicut colũbę. Itẽ stellę ornãt cęlũ: Sic sancti cęlum sanctę matris ecclesię. Item stellę sunt paruę in aspectu: licz in virtute sint maximę: sed paruitas aparet ratiõe distantię: Sic sancti aparent parui per humilitatẽ: ⁊ sũt altissimi per sanctitatem. Item sunt differẽtes: quia vna maior alia: Sic sancti in hac vita differentes in donis gratiarꝫ: ⁊ vnus maior alio ⁊ dignior. Et sic erit in patria: vbi fm differentiã meritorũ/distribuit dignitas locorũ ⁊ mansionũ. Joh.xiiij.a. In domo patris mei mãsiones multę sunt. Et.j.Cor.xv.f. Stella differt a stella in claritate. Itẽ stellę sunt inumerabiles: Sic sancti ⁊

Ar. ⁊qui

Ar. ⁊omnes noĩe suo vocat

Ar. ⁊itelligẽtie

Viri sancti et electi assimilant stellis

electi dei: quorꝫ numerꝰ deo soli est cognitꝰ. Unde bñ hic dicit: Qui numerat multitudinẽ stellarum. Sequit: g ¶ Magnꝰ dñs/ plenꝰ gaudio. Prophęta eructat qõ nõ põt explicare: qõ tñ cogitabat ꝓut valebat. h ¶ Et magna virtꝰ eiꝰ: et sapiẽtię eiꝰ nõ est numerꝰ: id est finis: quia nec facta eiꝰ nũerari/ nec laus ⁊ sapiẽtia eiꝰ põt ab aliquo cõprehendi/nisi a suo itellectu. Et ille ipse q̃ numerat stellas non põt nũerari: Nec ipsũ numerũ mẽsurã ⁊ pondꝰ vbi oia disposuit/põt quisq̃ metiri vel nũerare vl apẽdere. Sic em̃ Sap.xj.d. dr̃: Disposuit deꝰ oia ĩ numero: mẽsura et põdere. i. i seipso q̃ est mẽsura omni rei modos p̃figẽs: et numeros. i. oi rei specie p̃bẽs: et põdꝰ/oẽm rẽ ad stabilitatẽ trahẽs et terminãs ⁊ formãs et ordinans omnia diuersa: quę omnia incomprehensibiliã sũt. Unde dicebat Paulus: O altitudo diuitiarum ⁊c. Ideo bene dicit: g ¶ Magnus dominus/in essentia. h ¶ Magna virtus eius: id est potentia. i ¶ Et sapiẽtię eius non est numerus/apud creaturã. Sed a quibus app̃hendatur hęc sapientia: et hęc virtus: declarat christus Matth. xj.d. dicens: Reuelasti ea paruulis. Ideo sequit: k ¶ Suscipiens mãsuetos dñs: ad gratiã seu intelligẽtiã arcanorum suorũ: quę quidem qui intelligere vult/sit mansuetus et humilis: non iudicet neq̃ accuset obscura scripturarũ quę fecit deus: vt dicat aliquis: melius sic diceret: Sic enim dictus est vt dici debuit. Non corrigat ęger medicamenta/quę sapiens medicus temperat. Si autẽ resistis/ vide quid sequitur: Quia/ l ¶ Humilians peccatores vsq̃ ad terrã: id est vt terrena tm̃ de deo sapiant: Quia em̃ reprehendunt intelligibilia: ideo sentiunt terrena/de deo incorporeo corporaliter cogitantes. Uel/ vsq̃ ad terram: id est vsq̃ ad infernũ: qui in terra esse dicit. m ¶ Prędicite domino. Hęc est secũda pars: vbi ex prędictis increpat adhuc hęsitantes: ostẽdẽs vnde possint intelligere si sint humiles ⁊ nõ supbi. q. d. vt intelligere valeat: Prędicite domino in cõfessione/peccatorũ ⁊ laudis: et sic quenietis ad intelligẽtiã veritatis. Et post cõfessionẽ sequẽtur bona opa: Unde sequitur: n ¶ Psallite/operibus: vbi manus sequit vocem: ita vocẽ laudis sequant opa. Et cui deo sit psallendũ/subdit. o ¶ Deo nostro. Nostro inquã per creationem: nostro per carnis assumptionem. Unde.ꝫ. Deus noster refugium ⁊c. Et quomõ
Ps.45. sit cantandũ/addit: p ¶ In cithara. Cithara autẽ/vt dicit Cassiodorꝰ: significat virtutes morales/cõsona operatiõe cõcinentes: quę tũc verã citharã reddunt/ quãdo se fęderata societate cõiungũt. Mã sicut integra lyra nõ potest dici cui aliqua chorda subtrahit: sic nec vir sanctus estimat cui virtus vlla minuit. Ut autẽ hęc cithara harmoniã reddat cõsonam ⁊ perfectã/decem chordis intendit: videlicet obseruantia de-
cem ꝓceptorũ. Unde.ꝫ. Cõfitemi dño in cithara: i psalterio
Ps.32. decem chordarũ psallite illi. Dicturus citharã/iũxit psalteriũ decem chordarũ. Deinde de virtute huius domini cui psallendũ ẽ/subdit: q ¶ Qui operit ⁊c. hoc ad litterã planũ ẽ. Sed spũalit. Qui operit cęlũ. i. sacrã scripturã. r ¶ Nubibus. i. obscuritatibus figurarum. Sacra scriptura partim est facilis vt pascat: partim ẽ difficilis ⁊ obscura vt exerceat. Ad hoc obscura voluit esse dicta ꝓphetarꝫ: vt haberẽt postea seruí dei qõ interp̃tando influerẽt sup̃ aures ⁊ corda hominũ. Unde alibi dicit: Tenebrosa aqua in nubibus aeris. s ¶ Et
Ps.17. parat terrę pluuiã/doctrinę. Terrę. i. minoribꝰ sitiẽtibꝰ: vel terrenis peccatoribus: quibus per nubes/suos videlicet p̃dicatores/pluuiam doctrinę ⁊ veritatis infundit. Et de magnis sequit: t ¶ Qui ꝓduxit in mõtibus fęnum. Gregorꝰ.xxix.moral. In montibꝰ quippe fęnũ ⁊ herba producit
Ca.18. seruituti hominũ: cũ sublimes huiꝰ sęculi ad fidei cognitionẽ vocati/sanctis p̃dicatoribꝰ in huiꝰ vitę itinere spiritualiter sibi

a ¶ Qui sanat cõtritos corde: ⁊ alligat cõtritiones eorũ. Qui numerat multitudinẽ stellarũ: ⁊ omnibꝰ eis noia vocãs. Magnꝰ dominꝰ noster et magna virtꝰ eius: et sapiẽtię eiꝰ non est numerꝰ. Suscipiens mansuetos dñs: humilians aũt peccatores vsq̃ ad terram. m ⁊ Prędicite dño in confessione: psallite deo nostro in cithara. Qui operit cęlũ nubibus: ⁊ parat terrę pluuiã. t Qui ꝓducit in mõtibꝰ fęnũ

Ar. ⁊humiliat

Ar. ⁊Incipite

Ar. ⁊cooperit

Ar. ⁊qui

Ar. ⁊exoriri facit

seruiẽtibus/transitoria alimẽta largiunt. a Herbã seruituti hominũ.i.ꝓdicatoribꝰ qui hominibus seruiũt. Vñ aplus
2.Corꝯ.4.b. ait: Nos autẽ seruos vestros ꝑ iesum christũ. Qui seminãt spiritualia ⁊ recipiũt ab excelsis ſeculi fenũ ⁊ herbã.i. tẽporalia.
Fenũ mltiplex Ꝑia em̃ quę dant ecclesię a diuitibꝰ/fenũ sunt. Nota tamẽ q̃ est multiplex fenum.ſ.
Al.†Et dat pecoribus la sciuię carnalis. Esa. xl.b. Omis caro fenũ. Item ipietatꝯ punietdę. Zach.xij.b. In die illa ponam duces iuda
Al.†potẽtatu Al.†nec in tabernaculis viri beneſentiet Al.†Nõſentiet dñs in timẽtibꝰ sicut caminũ ignis in lignis: ⁊ sic facẽ ignis in feno. Item trãsitorię iunẽtutꝯ. Eccli.xliij.c. Omis caro sicut fenum
Pſ.36. veterascet. Pſ. Tãq̃ fenũ velociter arescent. Item bonę opationis. Prouer.xxvij.d. Aperta sunt prata ⁊ apparuerũt herbę virẽtes: et collecta sunt
Multiplex herba fęna de mõtibꝰ. Item tpalis psperitatꝯ: vt hic. Est etiã mltiplex herba.ſ.multiplicatio parẽtelę. Job.v.d. Progenies tua q̃si herba terrę. Item vanitatis mũdanę. Job.xl.c. Huic mõtes herbas ferũt. Et loquit de diabolo: cui mõtes.i.superbi ferũt herbas mũdanę vanitatis. Item defectionis quotidianę. Pſ.
Pſ.89. Mane sicut herba trãseat. Item gratię. Job.vj.a. Nũquid rugiet onager cum habuerit herbam? Item glorię. Esa.vlt.d. Videbitis ⁊ gaudebit cor vestrũ. Item sustentiõis hũanę: vt h.
b Qui dat iumẽtis.i. simplicibꝰ ecclesię: qui sunt greges dñi: c Escã/diuini verbi: qz eos pascit deus ꝑ homies: qui accipiũt fenũ.i.ꝑ ꝓdicatores: qz largiunt eis spũalia/a quibus metunt carnalia. d Et pullis corvorũ.i. filijs gentiliũ. Corui sunt gentiles/nigri pctis. Et vere patres nostri corui fuerũt: qz idolatrę. Nos ḡ pulli corvorũ sumꝰ: qz de corvis.i. gentilibꝰ peccato idolatrię nigris/venimꝰ. e Inuocãtibꝰ eum.i.desiderãtibus post ꝓuersionẽ/ dei verbo satiari. Dicit Isidorꝰ/q̃ corui nõ ministrãt cibũ pullis suis donec videt eos nigrescere plumis: qz tũc recognoscũt eos tanq̃ suos. Sed anteqũ habeant plumas nigras/nutriunt rore cęli: et sic dicunt a deo nutriri. Per hoc aũt q̃ dicit/inuocãtibꝰ eũ: nõ ẽ intelligẽdũ q̃ ista iuocatio fiat ꝑ aliquã recognitionẽ i pullis existẽtem: sed qz vnaquęq̃ res ꝑ appetitũ naturalẽ tendit ad suã perfectionẽ: Sic ergo dicunt inuocare deũ/a quo recipit omis perfectio ⁊ omne bonũ. Sed mystice exponẽdo/b ũ deus dat escã
Mystice sue doctrine nobis fidelibus/filijs corvorꝯ.i.gentiliũ. Corvus em̃.i.gentilis nõ inuocat: sed nobis pullis eũ colẽtibꝰ inuocãtibꝰ dat escã. f Nõ in fortitudine equi. Postq̃ dauid narrauit illa quę fecit domnꝰ: cõsequẽter ostẽdit quę possunt ei displicere/dicẽs: Nõ in fortitudine/vel/ in potẽtatu eã volũtatẽ habebit. Equus/ad superbiã plerũq̃ ponit indi-
Pſ.32. candã. Vñ.ſ. Fallax equus ad salutẽ ⁊c. Nõ i fortitudine/ḡ equi.i.i supbia ꝓtumaciũ ⁊c.q.d.deꝰ pascit iumenta ⁊ pullos: sed nõ habet volũtatẽ.i. beneplacitũ in supbis/in equo significatis ꝓpter erectam ceruicem. g Necq̃ in tibijs viri.i.in cõposito habitu hois ꝑsumptuosi ⁊ audacis: h Bũplacitũ erit ei.i.in eiꝰ incessu elato/i tibijs significato. Vel ẽm aliã litterã: In tabernaculis viri.i. in cõuenticulis hęreticorꝯ: bũplacitũ erit ei: Sed/ i Beneplacitũ est dño sup timẽtes eum/timore filiali.q.d. supbi ⁊ hęretici ⁊ incõpositi nõ placẽt deo. Sed q̃ timẽt deũ/ k Et sperãt sup misericordia eius: fugiẽtes ab irato ad placatũ: Judas em̃ timuit:
Matth.27.a. sed nõ sperauit i misericordia eiꝰ: ideo desperatꝰ cucurrit ad laqueũ. Timori spem cõiunxit: qz nõ valet timor sine spe venię: nec spes sine ꝓcedenti timore: aliter em̃ ꝑsumptio esset. Timor autẽ dñi habet annexã iusticiã bonorũ operũ: et spes est expectatio futurę beatitudinis ꝓcedentibus meritis ⁊ gratia. Qui autẽ timent dominũ inquirũt quę beneplacita sunt illi: ⁊ custo-
Pſ.111. diũt mandata eius: Eccli.ij.d. Pſ. Beatus vir q̃ timet dñm: in mãdatis eius volet nimis. Huiusmodi ḡ timẽtibꝰ beneplacitũ est domino: ⁊ hmõi sunt qui sperant sup misericordia eiꝰ.
Unde/ Lucꝯ.j.c. Misericordia eius a ꝓgenie in ꝓgenies timẽtibus eum. Pſ. Misericordia dñi ab ęterno ⁊ vsq̃ in ęternũ sup timẽtes eum: ⁊ iusticia illiꝰ in filijs filiorꝯ his q̃ seruãt testamentũ eiꝰ. Qui ergo sperẽt: quia sperare possunt: in quibꝰ bene cõplacet sibi dñs noster qui regnat in ſecula ſeculorꝯ. Pſ.102.

Expositio Pſ.CXLVII.

Al.†Et dat pecoribus

a ⁊ herbam: seruituti hominũ.
b †Qui dat iumẽtis escã ipso
d rũ: ⁊ pullis corvorũ inuocã-
f tibus eũ. Non in †fortitudine
g equi volũtatẽ habebit: †nẽq̃
h i tibijs viri bũplacitũ erit ei.
i †Beneplacitũ ẽ dño sup ti-
k mẽtes eũ: et in †eis qui sperãt
†sup misericordia eius.

Alla aggei ⁊ zacharię.

l †Auda CXLVII.
m hierlm dominũ: lau-
n da deũ tuũ sion.
o †ꝓfortauit seras portarꝯ tuarꝯ:

Al.†bis Al.†in Al.†Collauda Al.†cõfirmauit vectes

Hauda hierusalem dominũ. Titulus: Alleluia aggei ⁊ zacharię: qui in babylonia ꝓphetauerũt reparationẽ hierusalẽ: quę vt hieremias prędixit post.lxx. annos facta est: in q̃ intellexerunt spiritualẽ institutionem cęlestis hierusalẽ: eamq̃ sub figura illius ꝑdixerũt ⁊ ꝑ ea dominũ laudauerũt: quę post.lxx. annos.i. post volubilitatẽ totius temporis qõ septẽ diebus agit perficiẽda est: ⁊ ꝑ ea hic ꝓpheta laudat dominũ: sicut ⁊ ꝑdicti ꝓphetę sub figura laudauerũt. Et est sensus tituli: Hic est/ Alleluia.i.laus dei. Laus dico/aggei ⁊ zacharię.i. de reparatiõe cęlestis hierusalẽ/quam illi ꝑdixerũt: ⁊ postea deũ laudauerũt. Et facit psalmꝰ iste in nobis amorẽ futurę hierusalẽ: quã multiplicit cõmendat totusq̃ hic psalmꝰ potentiã dei ꝑdicat. Intẽtio monet ad laudandũ. Modus. Bipertitus est. Primo dicit bona futurę hierusalẽ. Partitio psalmi Secũdo dicit quę bona hic dant sanctis: ibi: Qui emittit. In captiuitate ergo huiꝰ ſeculi adhuc cõstitutus ꝓpheta/videns beatũ populũ ęternę hierusalẽ ꝑmisso gaudio spei ante gaudiũ speciei: quasi cõiungẽs cor/ etsi nõ corꝑ angelis/dicẽ:
m O hierlm/cęlestis iaz secura/ l Lauda dñm: ꝑ solũ est negociũ tuũ. Hoc iõ dicit ꝓpha: vt modo exultemꝰ i spe: ⁊ desiderem ipsã q̃ audimꝰ eã sic laudãtẽ: n Lauda deũ tuũ sion. Eadem est sion et hierlm. Hierusalẽ visio pacis. Sion speculatio vel cõtemplatio. Et visio pacis ẽ cõtemplatio christi: qui est pax nostra. o Quoniã cõfortauit seras portarũ tuarum: nõ tm̃ posuit seras/claudendo: sicut dictũ est post receptionẽ illorum ciuium/exclusis fatuis virginibus: Clausa est ianua: Matth.xxv.a. Deꝰ em̃ confortat seras portarũ illis qui in ꝑsenti vita cõfortati sunt ab eo. Confortat em̃ deus seruos suos multipliciter. Primo in conflictu Cõfortat dñs seruos suos multipliciter vitiorꝯ. Secũdo in sustinẽtia tribulationũ. Tertio in adeptione virtutũ. Quarto in expugnatiõe temptationũ ⁊ dęmonũ. Primo ergo cõfortat in cõflictu vitiorum. Et hoc quattuor modis/cõtra quattuor. Primo cõtra luxuriã dando cingulũ castitatis. Esa.xxij.f. Induam illum tunica tua: ⁊ cingulo tuo cõfortabo eum. Et hoc est cingulum illud castitatis: de quo Judith.xv.d. Tu gloria hierusalẽ. Et post: Eo q̃ virilit egisti ⁊ confortatũ est cor tuum. Item ꝓfortat cõtra iram: ⁊ hoc gratiã patientię cõferendo. Hãc habebat qui dicebat/ Philꝯ.
iiij.c. Omnia possum in eo qui me cõfortat. Pſ. Confortek Pſ.26. cor tuũ ⁊ sustine dominũ.ſ. ꝑ patientiã. Item cõfortat cõtra accidiam.ſ. virilitatem imittendo. Ezech.xxx.g. Confortabo brachia regis babylonis. Esa.xxxv.b. Cõfortate manus dissolutas.ij. Paralꝯ.xv.b. Vos autẽ cõfortabimini et nõ dissoluent manus vestrę. Item cõtra superbiã hũilitatis gratiam dando. Prouerb.xxx.a. Visio quã locutus est vir cum quo deus erat: et qui deo secum morante confortatus/ait: Stultissimus sum virorũ. Secũdo cõfortat dominus in sustinẽtia tribulationũ. Naum.j.b. Bonus dominꝰ ⁊ cõfortans in tribulatione. Et hoc quadrupliciter.ſ. gratiã patiẽdi cõferendo. ij.Timoth.ij.a. Fili confortare in gratia. Et.j. Timoth.j.c. Gratias ago ei qui me cõfortauit. Et loquit de cõfortatione gratię. Item cõsolationẽ imittẽdo. Gen.xvij.a. Ponã buccellam panis coram vobis vt confortek cor vestrũ. Buccella panis/est christꝰ qui nobiscũ est in tribulatiõe vt cõfortek cor nostrũ. Aggei.ij.a. Cõfortare omis ppls trę: qz ego vobiscũ sũ dicit dominꝰ. Item liberãdo.ij. Timoth.iiij.c. Deus astitit mihi ⁊ ꝓfortauit me. Et post: Et liberatus sum de ore leonis.

Item salutẽ ꝓuirtẽdo